

Naar det derhos (ligeledes i Forslagets nye § 20, Stk. 3) foreslaas, at ogsaa saadanne ubemidlede nydende Medlemmer, der bliver bemidlede, og derfor maa overgaa til at være bemidlede nydende Medlemmer af Sygekassen (hvis denne har en Afdeling for saadanne) eller til at være Medlemmer af en statskontrolleret Sygeforening (Fortsættelsessygekasse), frivilligt kan fortsætte Forsikringen, er Begrundelsen den samme som for fornævnte bidragydende Medlemmer.

Der har i denne Forbindelse rejst sig Spørgsmaal om, hvorledes Opkrævningen af Bidraget til Forsikringen skal foregaa, hvis de paagældende overgaa til en statskontrolleret Sygeforening.

Saaftremt de paagældende — uanset Overgangen — desuden forbliver i Sygekassen som bidragydende Medlemmer, hvad der jo intet er til Hinder for, er det naturligt, at det bliver Sygekassen, der opkræver Bidraget sammen med Bidraget som bidragydende Medlem og eventuelt Invalidepræmien. Hvis de paagældende derimod ganske slipper Forbindelsen med Sygekassen, stiller Forholdet sig anderledes. I og for sig vilde Bidraget kunne opkræves af Sygekassen, da der jo i Almindelighed ikke finder Bopælskifte Sted; men det forekommer dog mindre rimeligt at paalægge en Kasse, som iøvrigt ikke længere har noget med paagældende Medlemmer at gøre, at foretage denne Opkrævning.

Det nærmestliggende kunde da synes at være, at Sygeforeningen (Fortsættelsessygekassen), af hvilken paagældende staaer som Medlemmer, opkræver Bidraget. Da Sygeforeningerne imidlertid ellers intet har med Begravelsesforsikring at gøre, forekommer det mindre rimeligt at overflytte til dem en hidtil ukendt Forvaltningspligt, ikke mindst naar henset til den Byrde, som Forvaltningspligten i de anerkendte Sygekasser har medført, jfr. foran.

Af disse Grunde har Repræsentanterne for „Genforsikringen af Begravelseskasser“ udtalt, at Genforsikringen var villig til selv *direkte* at opkræve Bidragene hos de omhandlede Personer, som overgaa til Sygeforeningerne og ikke samtidig bliver staaende som bidragydende Medlemmer i den anerkendte Sygekasse. Denne Ordning forekommer mig tilfredsstillende og vil nærmere kunne fastsættes i Genforsikringens Vedtægter. Der behøver altsaa ikke at optages nogen Bestemmelse i Lovforslaget om disse Medlemmer, men Forholdet bør dog formentlig omtales i Lovforslagets Bemærkninger.

Naar jeg derhos foreslaar, at Personer, der er optaget som bidragydende Medlemmer, jfr. Forslagets nye § 20, Stk. 4, skal have Ret til inden det fyldte 30. Aar at sikre sig Begravelseshjælp, er Grunden særlig den, at det maa anses for at være en Fordel for Genforsikringen, om man kunde formaa disse Medlemmer, som eventuelt i en fremrykket Alder overgaa til nydende Medlemsret og derved bliver berettigede til Begravelseshjælp, til allerede paa et tidligt Tidspunkt frivilligt at indtræde i Forsikringen. Denne Ordning er for saa vidt heller ikke ny, idet bidragydende Medlemmer i Alderen 14—40 Aar allerede nu kan optages i Begravelseskasse, ... Det maa imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at Optagelse sker saa tidligt som muligt, hvorfor den højeste Aldersgrænse foreslaas sat til 30 Aar.

Bestemmelserne i Forslagets nye § 20, Stk. 5, om en længere Ventetid — og eventuelt, hvis Overgangen først sker efter det 60. Aar, kun Ret til halv Hjælp — skulde yderligere tilskynde de bidragydende Medlemmer til at tegne Begravelsesforsikring, hvorhos Bestemmelsen skulde være et Værn for Kasserne og dermed Genforsikringen mod, at der spekuleres i at vente med at blive nydende Medlem, indtil Sygdom eller Alderdom melder sig.

Til Forslagets nye § 20, Stk. 6, hvorved der ydes *Begravelseshjælp til de nydende Medlemmers Børn under 15 Aar*, skal jeg bemærke, at allerede under den bestaaende Ordning har en Del Kasser ydet saadan Hjælp, uden at denne Risiko har været genforsikret.

Hjælpen har været forskellig i Kasserne, i Regelen gradueret efter Børnenes Alder ved Dødsfaldet, og ikke over 100 Kr.

Det synes rimeligt at gennemføre Ydelse af Begravelseshjælp til Børnene for alle Kasser, saaledes at Flytninger ikke faar nogen særlig Betydning i saa Henseende. Omkostningerne er erfaringsvis kun ringe.